Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број: Кж1н-978/19
Дана: 15.01.2020. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Александра Блануше, председника већа, Олге Пековић и Зорице Ђурић, чланова већа, са Слађаном Живановић, записничарем, у кривичном предмету окр. АА, због продуженог кривичног дела насиље у породици из чл. 194 ст. 3 у вези ст. 2 и ст. 1 Кривичног законика у вези чл. 61 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца окривљеног адв. Саше Ристића из Крушевца, изјављеним против пресуде Основног суда у Крушевцу 5К.бр. 19/15 од 14.10.2019. године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног адв. Саше Ристића, а у одсуству Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, уредно обавештеног, дана 15.01.2020. године, донео је једногласно

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Крушевцу и браниоца окр. АА и пресуда Основног суда у Крушевцу 5К.бр. 19/15 од 14.10.2019. године, **ПОТВРЂУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Основног суда у Крушевцу 5К.бр. 19/15 од 14.10.2019. године, окр. АА, оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из чл. 194 ст. 1 Кривичног законика (КЗ) за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, коју да издржи по правноснажности пресуде у коју казну се окривљеном урачунава време проведено у притвору од 25.07.2014. године до 07.08.2014. године, по решењу Основног суда у Крушевцу Кпп.44/14 од 27.06.2014. године.

Истом пресудом одређено је да трошкови кривичног поступка падају на терет окривљеног, па је одређено да окривљени Основном јавном тужиоцу у Крушевцу исплати износ од 77.313,00 динара на име трошкова кривичног поступка, као и да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, све у року од 15 дана ода дана правноснажности пресуде.

Против ове пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- Основни јавни тужилац у Крушевцу, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи и окр. АА огласи кривим за продужено кривично дело насиље у породици из чл. 194 ст. 3 у вези ст. 2 и ст. 1 у вези чл. 61 КЗ и осуди на казну затвора у трајању од две године, и

- бранилац окривљеног, адв. Саша Ристић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни и трошковима кривичног поступка, као и допуну жалбе са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеном за извршено кривично дело насиље у породици из чл. 194 ст. 1 КЗ изрећи условну осуду. Бранилац је захтевао да буде обавештен о седници већа.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, својим поднеском Ктж-1011/19 од 19.12.2019. године, предложио је да Апелациони суд у Крагујевцу, као другостепени, усвоји као основану жалбу Основног јавног тужиоца у Крушевцу, изјављену против пресуде Основног суда у Крушевцу 5К.бр.19/15 од 14.10.2019. године и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или исту преиначи и окр. АА огласи кривим за продужено кривично дело насиље у породици из чл. 194 ст. 3 у вези ст. 2 и ст. 1 у вези чл. 61 КЗ и осуди на казну затвора у трајању од две године, а да жалбу браниоца окривљеног одбије као неосновану.

Апелациони суд у Крагујевцу, одржао је седницу већа у смислу одредбе чл. 447 ст. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у присуству браниоца окривљеног адв. Саше Ристића, а у одсуству Апелационог јавног тужиоца у Крагујевца, уредно обавештеног, на којој су размотрени целокупни списи предмета, заједно са побијаном пресудом која је испитана у оквиру основа дела и правца побијања истакнутих у жалбама, а све у смислу чл. 451 ст. 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је Апелациони суд по оцени жалбених навода, предлога, као и предлога Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, нашао:

Жалбе су неосноване.

Неосновано се жалбом Основног јавног тужиоца, првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка чл. 438 ст. 2 тач. 2 ЗКП, будући да се жалбом, осим позивања на наведени законски основ конкретно не указује у чему се састоје битне повреде одредаба кривичног поступка, а у датој процесној ситуацији, овај суд није имао законску могућност да по службеној дужности испитује да ли побијана пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 2 тач. 2 ЗКП.

У суштини, кроз наведени жалбени основ жалбом тужиоца побија се утврђено чињенично стање, оцена изведених доказа, а с тим у вези чињенични и правни закључци првостепеног суда. Указује се да је нејасан закључак суда да нема доказа да је окривљени извршио радње које се односе на догађај од 21.04.2011. године, јер је оштећена ББ, у првобитном исказу у свему потврдила наводе оптужења, односно да ју је окривљени тукао на начин како је то описано у оптужном акту тужиоца и да се

дрско и безобзирно понашао и да је због тога трпела последице у виду насталих повреда и нарушавања психичког и телесног здравља, те да је у каснијем исказу без посебних разлога негирала раније дати исказ. Кроз указивање да је суд прихватио ранији исказ оштећене само у односу на догађај од 06.06.2014. године, жалбом се потенцира да је било места прихватању ранијег исказа оштећене и за остале догађаје. Посебно се наводи да је оштећена детаљно објаснила како су јој нанете повреде (догађај од 21.04.2011. године), као и зашто је приликом јављања лекару навела да је повреде задобила приликом пада са бицикла, те да је нејасан закључак суда који прихвата измењени исказ оштећене. У прилог наведеном указује се да вештак медицинске струке није искључио могућност наношења повреде тупим предметном, како оштећена у свом првобитном исказу наводи, да нема подударности између измењеног исказа оштећене и налаза и мишљења вештака, а све код чињенице да постоје две повреде које је оштећена задобила у том догађају, а које су биле изражене у виду нагњечења десног рамена о којој повреди се вештак није изјаснио и нагњечења левог лакта, која повреда је по оцени вештака могла настати и ударцем летвом и падом са бицикла.

Изнете жалбене наводе, овај суд је оценио као неосноване, будући да је првостепени суд дао јасне и довољне разлоге због којих је из чињеничног описа изреке пресуде, изоставио радње које су описане у диспозитиву оптужног акта, а које радње се односе на догађај од 21.04.2011. године. Наиме, полазећи од чињенице да је оштећена мењала свој исказ, најпре наводећи да је повреде (описане у диспозитиву оптужног акта), задобила тако што ју је окривљени ударио летвом, а да је затим навела да је повреде задобила падом са бицикла, при чему се на основу налаза и мишљења вештака медицинске струке утврђује да је у протоколу прегледа оштећене констатовано да се дана 20.04.2011. године, јављала лекару услед пада са бицикла, те да се на основу налаза и мишљења вештака, утврђује да је повреде могла задобити падом са бицикле, (иако вештак не искључује могућност да је повреде могла задобити и ударцем летвом), то је првостепени суд правилно извео закључак, да радњу која се окривљеном ставља на терет, а која се односи на догађај од 21.04.2011. године, треба издвојити из чињеничног описа кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, јер није несумњиво доказано да је окривљени ову радњу извршио.

Дакле, како током поступка, нису пружени несумњиви докази од стране јавног тужиоца, на ком је терет доказивања оптужбе у смислу одредбе чл. 15 ст. 2 ЗКП, нити су од стране тужиоца предложени допунски докази, у смислу одредбе чл. 15 ст. 4 ЗКП, а који би указали да је окривљени дана 21.04.2011. године оштећену ударио летвом у пределу главе и тела и нанео јој тешку телесну повреду у виду прелома чунасте кости десне шаке са огуљотинама коже, нагњечењем десног рамена и нагњечењем левог лакта, то су правилно наведене радње изостављене из изреке првостепене пресуде, што се односи и на наводе оптужења да је окривљени оштећену држао за руке и вукао према кухињи, (догађај од 06.06.2014.године), која је изостављена из изреке побијане пресуде, па су супротни жалбени наводи тужиоца, оцењени као неосновани.

Такође, првостепени суд је из изреке првостепене пресуде, правилно изоставио радњу у односу на кривично дело насиље у породици из чл. 194.ст.1. КЗ, за које дело је прописана казна затвора од три месеца до три године, за догађај од 24.09.2013. године, имајући у виду да је у односу на ту радњу наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Наиме, кад постоји више самосталних радњи (што је конкретан случај), које улазе у састав продуженог кривичног дела, које се у смислу одредбе чл. 61 ст. 4 КЗ, квалификује према најтежем делу, онда се за сваку од тих радњи, засебно рачуна време апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Следствено напред изнетом, као неосновани су оцењени жалбени наводи тужиоца којима се указује да је учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из чл. 438.ст.1.тач.11.ЗКП, јер је у изреци пресуде, суд требало да наведе радње за које окривљеног ослобађа од оптужбе, односно за које одбија оптужбу, у ситуацији ако налази да се ради о појединачним радњама, чему није било места по оцени тужиоца.

Такође, неосновано се жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438 ст. 1 тач. 11 и ст. 2 тач. 2 ЗКП, јер је изрека пресуде разумљива, чињенични опис садржи сва битна обележја кривичног дела насиље у породици из чл. 194 ст. 1 КЗ, јер изрека није противречна сама себи, затим првостепена пресуда има довољно разлога о чињеницама које су предмет доказивања који нису ни нејасни ни у знатној мери противречни, из којих се поуздано утврђује на који начин је окривљени извршио предметно кривично дело, затим који докази потврђују одлучне чињенице и како је првостепени суд исте ценио.

Наиме, по налажењу овог суда, радње извршења које је предузео окривљени, у виду ударања оштећене песницама по глави у пределу изнад и са стране десне слепоочнице, којом приликом су јој нанете лаке телесне повреде у виду црвенила у десном слепоочном пределу, објективно посматрано довеле су до угрожавања телесног интегритета члана породице.

То што у изреци пресуде није наведено да су повреде оштећеној нанете песницама, не чини изреку пресуде неразумљивом, нити је чини супротну разлозима, а код чињенице да је изведеним доказима, које је првостепени суд ценио појединачно, а потом и у међусобној вези, на који начин је поступио у свему у складу са одредбама чл. 15, 16, и 419 ЗКП, правилно је суд нашао да је окривљени, повреде ближе описане изреком пресуде, оштећеној, нанео песницама.

Пре свега, првостепени суд је са посебном пажњом ценио исказ оштећене, па је дао јасне и довољне разлоге зашто је прихватио исказ који је оштећена дала на записнику од 05.08.2014. године, пред Основним јавним тужиоцем, у односу на догађај од 06.06.2014. године, који је и по оцени овога суда, у погледу начина и механизма наношења повреда, у складу не само са исказом сведока ВВ, већ и са налазом и мишљењем вештака медицинске струке, на основу кога је утврђено да је критичном приликом оштећена задобила повреду која је била изражена у десном слепоочном пределу, при чему је вештак навела да се оштећена тада жалила на болове у косматом делу главе и да је сасвим могуће да је ту задобила ударце, јер се у овом делу главе, споља нанете повреде песницом, тешко или уопште не уочавају због присуства власишта и дебљине коже, те да су повреде од 06.06.2014. године, сасвим извесно нанете песницом.

Такође, правилном оценом извештаја Центра за социјални рад Крушевац од 10.07.2014.године, утврђено је да је оштећена ББ дана 06.06.2014.године, уз интервенцију мобилног тима ЦСР смештена у хранитељску породицу у К....., због процене високог ризика од ескалације породичног насиља.

Са наведених разлога, као неосновани су оцењени жалбени наводи браниоца окривљеног, којима се указује да у радњама окривљеног нема битних обележја кривичног дела насиље у породици из чл. 194 ст. 1 КЗ, да суд не утврђује механизам настанка повреда код оштећене, те да је нејасно да ли је окривљени, оштећену ударио једном или више пута и на који начин, као и остали жалбени наводи којима се у суштини даје другачија оцена изведених доказа, али се при том не указује на чињенице и околности које првостепени суд није ценио, а које би биле од значаја за другачију одлуку суда.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда и због одлуке о казни и при томе указује да је казна затвора престрога и превисока, имајући у виду протек времена од извршења дела, да се оштећена није придружила кривичном гоњењу, лоше здравствено стање окривљеног, да је био смањено урачунљив али не битно, околности под којима је дело учињено, држање након извршеног кривичног дела, те да се сврха кажњавања може постићи изрицањем условне осуде.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о казни, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно ценио све околности које у смислу одредбе чл. 54 КЗ, утичу на врсту и висину кривичне санкције, па је на страни окривљеног као отежавајућу околност ценио вишеструку осуђиваност, док олакшавајуће околности није нашао, па је правилно за извршено кривично дело окривљеном изрекао казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, у коју казну се окривљеном урачунава време проведено у притвору од 25.07.2014. године до 07.08.2014. године, која казна је и по оцени овога суда, нужна и довољна да се са истом постигне сврха кривичних санкција из чл.4. ст.2. КЗ и сврха кажњавања из чл. 42. КЗ, а све у циљу спречавања учиниоца да чини кривична дела и утицања на њега и друге да кривична дела не чине, као и изражавања друштвене осуде за учињено дело, јачања морала и учвршћивања обавезе поштовања закона.

У ситуацији када се оштећена није придружила кривичном гоњењу, било је места, да се та околност, цени као олакшавајућа, међутим, имајући у виду све околности извршења кривичног дела, том чињеницом не доводи се у питање законитост и правилност пресуде у погледу одлуке о казни, па су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног и предлог у смислу блажег кажњавања, оцењени као неосновани.

Са наведених разлога, а на основу одредбе чл. 457 ЗКП, Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар **Председник већа-судија**
Слађана Живановић,с.р. **Александар Блануша,с.р.**